

Arrest

nr. 313 385 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DECOSTER *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1983.

1.2. Verzoekster dient op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 29 februari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 10 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Aqabtalaal, in Lower Shabelle. Uw moeder is overleden bij de bevalling, en uw vader is overleden toen u zes jaar oud was. U groeide op bij uw oom, aan de kant van uw moeder. U woonde samen met uw echtgenoot en uw kinderen. U had een theehuisje en uw echtgenoot was assistent van de chauffeur, die reed tussen Barawe en Aqabtalaal.

Al Shabaab heeft u drie keer opgebeld en uitgenodigd om naar Kutunwarey te gaan, en voor de rechtbank te komen. Ze zeiden dat u ongelovig was.

Op een avond was u op weg om het geld te gaan geven aan de winkel, u had het theehuisje al dicht gedaan. Een lid van Al Shabaab heeft toen een soldaat gedood die voor uw theehuisje stond. Het lid van Al Shabaab werd dan neergeschoten door een soldaat van de regering. Daarna kwamen de mensen van Amisom en de regering, ze vroegen zich af of het lid van Al Shabaab uit uw theehuisje kwam.

U werd dan opgebeld door Al Shabaab, ze stuurden u 30 dollar om een witte doek, uw lijkwade, te kopen. U begon zich dan af te vragen of de man van Al Shabaab, die voor uw theehuisje werd neergeschoten, misschien gestuurd was voor u. U hebt dan de regeringstroepen gevraagd om u mee te nemen, ze namen u mee naar het dorp Maringawa. Vandaar brachten ze u naar Barawe, in juli 2021.

U hebt een nacht daar geslapen, en dan bent u met het vliegtuig naar Mogadishu gegaan. Op 5 september 2021 hebt u Mogadishu verlaten.

Na uw vertrek is uw echtgenoot naar Barawe gegaan. Daar werd hij bedreigd, en dan is hij weggevlucht. Uw kinderen verbleven bij hun oma in Barawe.

Op 06/09/2021 kwam u aan in België en op diezelfde dag diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: medische documenten

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS wijst er op dat uw verklaringen die u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) aflegde, niet overeenstemmen met de verklaringen die u voor het CGVS aflegde. Op 15/10/2021 had u voor de DVZ verklaard dat u drie keer opgebeld was door leden van Al Shabaab. U werd dan ook een sms gestuurd met 30 dollar. Die nacht hebt u dan niet thuis geslapen, maar in een ander huis in de buurt. De volgende nacht zouden leden van Al Shabaab naar uw thuis gekomen zijn om u te zoeken, uw echtgenoot en kinderen waren thuis. U bent dan naar Barawe en naar Mogadishu gegaan. Op 23/02/2024 ontving het CGVS de aanpassing van uw raadsheer dat het uw oom was die thuis was toen de leden van Al Shabaab kwamen, en niet uw echtgenoot. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde u verder dat het interview bij de DVZ ok verlopen was, en dat u in het kort alle redenen hebt kunnen geven met betrekking tot uw vertrek uit Somalië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalde u het feit dat u telefonisch gecontacteerd werd door leden van Al Shabaab, maar haalde u ook een heel nieuw element aan van het feit dat er een soldaat gedood was voor uw theehuis door een lid van Al Shabaab (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd hier op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en u legde uit dat u bij de DVZ gezegd was om het kort te houden, en dat u enkel had verteld over de telefoontjes en uw vertrek uit het dorp (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het CGVS erkent dat het doel van het eerste interview bij de DVZ niet is om een allesomvattende en gedetailleerde weergave te zijn van uw problemen in uw land van herkomst. Anderzijds is de soldaat gedood op dezelfde dag dat u dan daarna het bericht kreeg om uw eigen lijkwade te kopen. Deze gebeurtenissen zouden ook gelinkt zijn aan elkaar, en vormen dan ook een essentieel onderdeel van uw problemen. **Dat u**

dit deel van uw problemen dan bewust niet zou hebben vermeld 'om het kort te houden', is niet geloofwaardig.

U legde ook weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot uw eigen gedrag nadat u telefoontjes zou beginnen krijgen van Al Shabaab. Het CGVS wijst er op dat u een volwassen vrouw was, die als sinds 2008 wist hoe het was om onder/met Al Shabaab te leven in haar dorp. U weet dat Al Shabaab mensen kwam vermoorden in de nacht, u verklaarde zelf dat ze 's nachts hun opdrachten konden komen uitvoeren ook al was de overheid in principe aan de macht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kreeg dan ook telefoontjes van Al Shabaab waarin ze u zeiden dat u moest stoppen met voor de ongelovigen te werken, anders zouden ze u de keel oversnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Hoewel u dus de ernst van de bedreigingen van Al Shabaab zou moeten kunnen inschatten, bent u nooit gestopt met het werk in uw theehuis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U legde uit dat het toch niet zou uitmaken of u stopte of niet, omdat u in hun ogen al verdacht was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het CGVS merkt op dat de telefoontjes toch het doel hadden om u te doen stoppen met de soldaten van de overheid van thee te serveren, het is bezwaarlijk geloofwaardig dat u dat dan niet deed, om hiermee uw eigen leven te redden. Ongeveer een week of twee weken voor uw vertrek zouden de telefoontjes ook strenger en bedreigender zijn geworden, maar ook dit deed u niet stoppen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Hoewel u later duidelijk wel geholpen kon worden door de overheid om Aqabtalaal te verlaten, had u initieel niemand om hulp gevraagd omdat niemand u zou kunnen helpen. Dit valt ook niet met elkaar te rijmen, u kan niet beweren dat u zeker geen hulp kon krijgen, wanneer u later wel duidelijk en uitdrukkelijk hulp kreeg. U hebt verder ook nooit overwogen Aqabtalaal te verlaten toen u de telefoontjes kreeg, ook al had u familie die in Barawe bijvoorbeeld woonde (de moeder van uw echtgenoot, zijn broers...). Gezien de ernst van de bedreigingen, en uw connecties met Barawe, kan er wel van u verwacht worden dat u stappen zou zetten om u zelf uit deze situatie te halen. Het CGVS erkent dat u kinderen hebt, en dat het niet evident is, maar gezien ze nu ook bij hun grootmoeder in Barawe verblijven, is het duidelijk dat dit toch een mogelijkheid zou moeten zijn geweest. U werd dan ook gevraagd naar wat de reden was dat u nooit overwogen had om te vertrekken uit Aqabtalaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat u niet wist dat u een doodsb bedreigingen zou krijgen, of gedood zou worden. Het CGVS onderstreept dat u zelf hebt gezegd dat ze u zeiden uw 'keel over te snijden', een boodschap die verder toch niet veel ruimte voor interpretatie laat. U werd hier ook op gewezen, en dan verklaarde u louter dat u niet wist wat ze bedoelden, en dat u het pas geloofde toen het telecombedrijf bevestigde dat de boodschappen van Al Shabaab kwamen. Het CGVS wijst er op dat dit bezwaarlijk geloofwaardig is, wie zou u zelfs anders bedreigen met de dood omdat u met de 'ongelovigen' samenwerkt. U kan niet enerzijds beweren dat Al Shabaab zomaar mensen kan komen vermoorden in het dorp, en dan uw eigen bedreigingen niet serieus nemen. **U toonde een danige passiviteit in uw zoektocht naar een oplossing voor uw problemen met Al Shabaab die niet strookt met de ernst van uw beweerde problemen.**

Op basis van de elementen die u neerlegde en uw verklaringen, stelt het CGVS vast dat u Somalië niet hebt verlaten omwille van een gegronde vrees tot vervolging door Al Shabaab.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: medische documenten. U legde uit dat u naar het ziekenhuis bent gegaan in België, en dat daar ontdekt werd dat u maar één nier hebt, al sinds uw geboorte, of dat uw nier op een andere plaats zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U werd onderzocht voor posttraumatische ribpijn, en onderzocht of u breuken had (attest dd. 16/10/2023 van dr. E. B.). Uit dit attest lijkt niet te blijken dat u een ribfractuur hebt, er werd wel vermelding gemaakt van artrose. Uit het attest van 31/08/2023 van dokter R. M. blijkt dat uw linkernier niet zichtbaar is, en er werd geen posttraumatische laesie gedetecteerd. U haalde geen vrees bij terugkeer aan met betrekking tot medische zorgen aan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze

regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Met de informatie aangebracht in de medische stukken, wordt echter niet in concreto aangetoond op welke wijze u door uw eventuele medische problemen (artrose, een nierafwijking) een groter risico zou lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van uw leven of persoon, wegens willekeurig geweld, dan andere burgers uit uw herkomstregio. Gezien de afwijking van uw nieren aangeboren is, hebt u zich al in staat getoond om al zeker tot in 2021 in uw regio te wonen, en te tonen dat u daar zich kan bewegen binnen de maatschappij. U had een eigen theehuis, waar u zelf voor al het werk in stond.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke vervolging door Al Shabaab niet geloofwaardig zijn, zijn ook de verklaringen met betrekking tot uw echtgenoot zijn problemen die daar uit voortvloeien, niet geloofwaardig.

U bent bijgevolg nog in bezit van een familiaal netwerk, bestaande uit uw echtgenoot, uw oom die u in huis nam toen uw ouders overleden waren, en de familie van uw echtgenoot die in Barawe woont.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 51/10 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 22 en 23 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van “*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*”.

Verzoekster verschafft een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen.

Verzoekster vindt dat de commissaris-generaal haar recht op rechtsbijstand gedurende de gehele asielprocedure heeft geschonden. Zij vindt immers dat er geen verschil is tussen het gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, aangezien een asielzoeker bij beide instanties verklaringen aflegt. Volgens haar is er, omdat zij niet bijgestaan werd door een advocaat bij het gehoor bij de DVZ, dan ook niet voldaan aan een substantiële vormvereiste, wat niet opgevangen kan worden door het organiseren van een persoonlijk onderhoud bij het CGVS met de aanwezigheid van een advocaat. Verzoekster wijst er verder op dat de commissaris-generaal volgens haar niet heeft voldaan aan zijn zorgvuldigheids- en motiveringsplicht. Zij stelt dat het niet duidelijk is of de commissaris-generaal het relaas van verzoekster nu wel of niet geloofwaardig vindt. Vervolgens verschafft zij een samenvatting van de bestreden beslissing en gaat zij verder concreet in op de door de commissaris-generaal weerhouden motieven, waarbij zij deze tracht uit te klaren of verder te duiden.

In ondergeschikte orde, gaat verzoekster in op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt dat er een situatie van willekeurig geweld bestaat in de regio Lower Shabelle, waarbij zij bovendien wijst op de persoonlijke elementen die volgens haar risicoverhogend zijn.

2.2. Verzoekster voegt ter ondersteuning van haar verzoekschrift haar geboorteakte toe.

3. Aanvullende nota's

Verzoekster maakt op ter terechtzitting, op 29 augustus 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij volgende stukken overmaakt: haar geboorteakte, een reeks medische documenten met betrekking tot een ziekenhuisopname in België en een attest van de politie van het district Barawe met beëdigde vertaling

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een

beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst omdat ze gedood zou worden door Al-Shabaab, omdat ze weigerde haar theehuis te sluiten nadat ze al meerdere dreigtelefoons had ontvangen en nadat een lid van Al-Shabaab voor haar theehuis werd neergeschoten door soldaten. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming medische documenten van medische raadplegingen in België neergelegd. In de bestreden beslissing werd dienaangaande als volgt gesteld: *“Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: medische documenten. U legde uit dat u naar het ziekenhuis bent gegaan in België, en dat daar ontdekt werd dat u maar één nier hebt, al sinds uw geboorte, of dat uw nier op een andere plaats zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U werd onderzocht voor posttraumatische ribpijn, en onderzocht of u breuken had (attest dd. 16/10/2023 van dr. E. B.). Uit dit attest lijkt niet te blijken dat u een ribfractuur hebt, er werd wel melding gemaakt van artrose. Uit het attest van 31/08/2023 van dokter R. M. blijkt dat uw linkernier niet zichtbaar is, en er werd geen posttraumatische laesie gedetecteerd. U haalde geen vrees bij terugkeer aan met betrekking tot medische zorgen aan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980”*. Verzoekster laat deze beoordeling, die pertinent is en door de Raad wordt overgenomen, onbesproken. Zij herhaalt enkel ter staving van haar verzoek om internationale bescherming enkele medische documenten te hebben voorgelegd. Zij brengt dan ook geen elementen aan die deze beoordeling aan het wankelen brengen of hier een ander licht op werpen.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde geboorteakte, wijst de Raad erop dat deze geboorteakte louter verzoeksters identiteit en nationaliteit bevestigen, dewelke niet ter discussie staan. Ook het document waarbij de burgemeester van Barawe verzoeksters identiteitsgegevens bevestigt, hebben slechts betrekking op onbetwiste elementen. Deze identiteitsstukken zijn niet van aard om een vervolgingsvrees aan te tonen.

Waar verzoekster bij haar aanvullende nota opnieuw haar geboorteakte voegt, verwijst de Raad naar de hierboven gedane vaststellingen. Ook wat betreft de documenten met betrekking tot een ziekenhuisopname in België op 1 juli 2024 verwijst de Raad naar de eerder gedane beoordeling van de commissaris-generaal, dat verzoekster dienaangaande geen vrees bij terugkeer aanhaalt. Deze medische documenten doen ook op generlei wijze uitspraak over verzoekers aangehaalde vluchtmotieven. Verzoekster beperkt zich er ook toe deze documenten zonder meer over te maken, zonder toelichting omtrent een eventueel hieraan gekoppelde vrees.

Wat betreft het attest van de politie van het district Barawe met beëdigde verklaring, dat verzoekster bij haar aanvullende nota voegt, wijst de Raad erop dat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken behoort tot zijn soevereine appreciatiebevoegdheid. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, mogen de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714). In deze wijst de Raad erop dat slechts een kopie van het attest wordt neergelegd, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kan worden nagegaan, daar kopieën immers gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. Bovendien wijst de Raad erop dat in het attest wordt gesteld dat de gedode soldaat zich op het moment van de aanslag op zijn leven in een cafetaria bevond, terwijl verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat de aanslag gebeurde voor haar theehuis, dat op dat ogenblik reeds gesloten was (zie NPO, p. 19).

5.1.3. Hoewel verzoekster een inspanning heeft gedaan om haar verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en beperkte bewijswaarde niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De Raad zal daarom verder nagaan of haar verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijk geven van een gegronde vrees voor vervolging. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

5.1.4. Na zorgvuldige lezing van verzoeksters dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas.

5.1.5. De Raad benadrukt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft.

5.1.6. Zo treedt de Raad de commissaris-generaal bij, in zijn beoordeling dat verzoekster weinig aannemelijke verklaringen aflegt met betrekking tot haar eigen gedragingen nadat ze telefoontjes begon te krijgen van Al-Shabaab. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat *"u een volwassen vrouw was, die als sinds 2008 wist hoe het was om onder/met Al Shabaab te leven in haar dorp. U weet dat Al Shabaab mensen kwam vermoorden in de nacht, u verklaarde zelf dat ze 's nachts hun opdrachten konden komen uitvoeren ook al was de overheid in principe aan de macht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kreeg dan ook telefoontjes van Al Shabaab waarin ze u zeiden dat u moest stoppen met voor de ongelovigen te werken, anders zouden ze u de keel oversnijden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Hoewel u dus de ernst van de bedreigingen van Al Shabaab zou moeten kunnen inschatten, bent u nooit gestopt met het werk in uw theehuis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U legde uit dat het toch niet zou uitmaken of u stopte of niet, omdat u in hun ogen al verdacht was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het CGVS merkt op dat de telefoontjes toch het doel hadden om u te doen stoppen met de soldaten van de overheid van thee te serveren, het is bezwaarlijk geloofwaardig dat u dat dan niet deed, om hiermee uw eigen leven te redden. Ongeveer een week of twee weken voor uw vertrek zouden de telefoontjes ook strenger en bedreigender zijn geworden, maar ook dit deed u niet stoppen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Hoewel u later duidelijk wel geholpen kon worden door de overheid om Aqabtalaal te verlaten, had u initieel niemand om hulp gevraagd omdat niemand u zou kunnen helpen. Dit valt ook niet met elkaar te rijmen, u kan niet beweren dat u zeker geen hulp kon krijgen, wanneer u later wel duidelijk en uitdrukkelijk hulp kreeg. U hebt verder ook nooit overwogen Aqabtalaal te verlaten toen u de telefoontjes kreeg, ook al had u familie die in Barawe bijvoorbeeld woonde (de moeder van uw echtgenoot, zijn broers...). Gezien de ernst van de bedreigingen, en uw connecties met Barawe, kan er wel van u verwacht worden dat u stappen zou zetten om u zelf uit deze situatie te halen. Het CGVS erkent dat u kinderen hebt, en dat het niet evident is, maar gezien ze nu ook bij hun grootmoeder in Barawe verblijven, is het duidelijk dat dit toch een mogelijkheid zou moeten zijn geweest. U werd dan ook gevraagd naar wat de reden was dat u nooit overwogen had om te vertrekken uit Aqabtalaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat*

u niet wist dat u zo een doodsb bedreigingen zou krijgen, of gedood zou worden. Het CGVS onderstreept dat u zelf hebt gezegd dat ze u zeiden uw 'keel over te snijden', een boodschap die verder toch niet veel ruimte voor interpretatie laat. U werd hier ook op gewezen, en dan verklaarde u louter dat u niet wist wat ze bedoelden, en dat u het pas geloofde toen het telecombedrijf bevestigde dat de boodschappen van Al Shabaab kwamen. Het CGVS wijst er op dat dit bezwaarlijk geloofwaardig is, wie zou u zelfs anders bedreigen met de dood omdat u met de 'ongelovigen' samenwerkt. U kan niet enerzijds beweren dat Al Shabaab zomaar mensen kan komen vermoorden in het dorp, en dan uw eigen bedreigingen niet serieus nemen. U toonde een danige passiviteit in uw zoektocht naar een oplossing voor uw problemen met Al Shabaab die niet strookt met de ernst van uw beweerde problemen".

5.1.7. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.8. Verzoekster geeft aan dat haar een gebrek aan snelheid in handelen wordt verweten, waarbij zij erop wijst dat de ernst van de telefoontjes pas toename twee weken voor haar vertrek. Zij stelt dat twee weken wel een erg korte tijdsspanne is om je leven om te gooien, temeer daar verzoekster kinderen heeft. Deze argumentatie kan echter niet overtuigen. De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekster verklaarde dat Al-Shabaab haar reeds lange tijd volgden en opbelden, om haar te zeggen dat ze moest stoppen met werken (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 20). Verzoekster gaf aan dat zij hierdoor reeds erg bang was. (zie NPO, p. 20). De bedreigingen van Al-Shabaab – hoewel deze volgens verzoeksters verklaringen slechts enkele weken voor haar vertrek in ernst toenamen – bestonden derhalve reeds langer. Van verzoekster, die sinds 2008 wist hoe het was om onder/met Al-Shabaab in haar dorp te leven, kan ook worden verwacht dat zij deze eerdere bedreigingen ook reeds ernstig zou nemen en stappen zou ondernemen om haarzelf en haar gezin te beschermen, dan wel minstens enige voorzorgsmaatregelen zou nemen. De verklaringen van verzoekster dat zij zich reeds veel zorgen maakte en erg bang was, tonen aan dat ook de voorgaande bedreigingen van Al-Shabaab niet verwaarloosbaar waren. Verder kan verzoekster ook niet overtuigen dat zij zichzelf niet eerder in veiligheid kon brengen, nadat Al-Shabaab haar uitdrukkelijk met de dood heeft bedreigd, waar zij stelden dat zij haar keel zouden oversnijden. De commissaris-generaal stelde terecht dat verzoekster duidelijk familiale connecties heeft met Barawe, zodat kon worden verwacht dat zij stappen zou hebben ondernomen om zich aldaar in veiligheid te brengen. Dat dergelijks niet evident is met kinderen, doet hieraan geen afbreuk. Er kan worden verwacht dat verzoekster de praktische moeilijkheden in verband met de verhuis met haar kinderen ondergeschikt zou achten aan het vrijwaren van haar leven. De Raad wijst er ook op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud ook nooit heeft aangegeven dat het praktisch niet mogelijk was om sneller te vluchten. Zij stelde enkel dat zij niet wist dat zij zo een doodsb bedreiging zou krijgen of gedood zou worden (zie NPO, p. 22). Gezien de inhoud van het eerste telefoongesprek, waar Al-Shabaab uitdrukkelijk stelde dat zij haar zouden vermoorden en de keel oversnijden, is deze uitleg weinig ernstig. Het is ook geenszins aannemelijk dat verzoekster eerst naar een telecombedrijf zou gaan om de afzender van het telefoongesprek te achterhalen, in plaats van meteen ernstige stappen te ondernemen om haarzelf en haar gezin in veiligheid te brengen. De commissaris-generaal wees er verder ook terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoekster geen enkele hulp bij de overheid zocht, niettegenstaande dat deze duidelijk in staat waren om haar te helpen, zoals zij uiteindelijk ook hebben gedaan, door haar mee te nemen naar Barawe.

5.1.9. Door verder te benadrukken dat de commissaris-generaal geen vraagtekens plaats bij haar persoonsgegevens, het feit dat zij uit Lower Shabelle afkomstig is en dat zij een theehuis uitbaatte en evenmin haar medische toestand betwist, brengt verzoekster geen concrete elementen aan die de bovenstaande beoordeling aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Ook door zich voor het overige te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, weerlegt of ontkracht zij de bovenstaande bevindingen niet en maakt zij een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk.

5.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het motief in de bestreden beslissing dat verzoekster bij de DVZ geen melding heeft gemaakt van de schietpartij, waar een soldaat omkwam, wordt door de Raad als overtoollig beschouwd. Er dient dan ook niet verder te worden ingegaan op het eerste middelonderdeel van verzoekster, waarmee zij zich tegen deze overtoollige motivering richt. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen

reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: “Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor

83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Met de informatie aangebracht in de medische stukken, wordt echter niet in concreto aangetoond op welke wijze u door uw eventuele medische problemen (artrose, een nierafwijking) een groter risico zou lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van uw leven of persoon, wegens willekeurig geweld, dan andere burgers uit uw herkomstregio. Gezien de afwijking van uw nieren aangeboren is, hebt u zich al in staat getoond om al zeker tot in 2021 in uw regio te wonen, en te tonen dat u daar zich kan bewegen binnen de maatschappij. U had een eigen theehuis, waar u zelf voor al het werk in stond."

5.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoekster beperkt zich tot het bijbrengen van landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Waar verzoekster nog stelt dat ze door haar afwezigheid van drie jaar uit haar dorp, ze bij terugkeer een nieuwe bron van inkomsten zal moeten vinden, wat er toe zal leiden dat ze mensen moet contacteren, jobs moet uitproberen en zich zo vaker op drukke plaatsen moet begeven waar het gevaarlijk is in een regio met een hoog niveau van willekeurig geweld, wijst de Raad erop dat verzoekster hiermee niet in concreto aangeeft hoe zij hierdoor meer risico loopt dan andere burgers om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De enkele omstandigheid dat zij naar een nieuwe job zou moeten zoeken bij terugkeer, maakt niet dat zij hierdoor meer risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het

Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.5. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in dit artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

5.6. Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad dient te worden benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES